

Ang Basahon ni Daniel - Numero Seseinta ug Usa

Pagbutyag sa Tagnaong Hinabol: Pagsabot sa mga Panan-awon ni Daniel, sa Pakigsaad, ug sa Panahon sa Pagselyo sa Ulahing mga Adlaw

Jeff Pippenger
2024-01-25

Si Gabriel miadto kang Daniel diha sa kapitulo nuwebe aron sa paghatag kaniya ug kaalam ug pagsabot mahitungod sa duha ka panan-awon nga gipadayag diha sa kapitulo otso.

Ug iyang gipahibalo kini kanako, ug nakigsulti kanako, ug miingon, O Daniel, mianhi ako karon aron sa paghatag kanimo ug kaalam ug pagsabot. Sa sinugdan sa imong mga pangamuyo ang sugo migula na, ug mianhi ako aron sa pagpahibalo niini kanimo; kay ikaw hinigugma pag-ayo: busa sabta ang butang, ug palandongang ang panan-awon. Daniel 9:22, 23.

Aron si Daniel makabaton sa “pagsabot” nga iyang gikinahanglan, giingnan siya ni Gabriel nga sabton ang “butang” ug ang “panan-awon.” Ang “butang” mao ang panan-awon mahitungod sa pagyatak sa balaang puloy-anan ug sa panon, ug ang “panan-awon” mao ang panan-awon sa pagpakita sa Oktubre 22, 1844. Gihatagan usab og pagpasiugda ni Sister White kining duha ka panan-awon sa dihang iyang gipahibalo kanato nga si Daniel nangita sa pagsabot sa kalabutan tali sa kapin-an nga kapitoan ka tuig ug sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig. Ang kapitoan ka tuig mao ang giila ni Gabriel ingon nga “butang” ug ang “panan-awon” mao ang duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig. Si Daniel nagrepresentar sa “manggialamon” sa ulahing mga adlaw, sa dihang gihatag ni Gabriel ang paghubad sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig. Ang “manggialamon” makaila sa “butang” ug sa “panan-awon” diha sa paghubad ni Gabriel; ang mga daotan dili makasabot. Ang mga Millerite nakasabot sa “butang” ug sa “panan-awon,” apan sa limitado lamang nga paagi.

Ang upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig sa panahong pagsulay maoy usa ka yugto nga gibase sa upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig sa pagsukol batok sa tugon sa “pito ka mga panahon” nga girepresentahan diha sa Levitico 25 ug 26. Ang kapitoan ka tuig nga pagkabihag mao ang kinatibuk-an sa tanang mga tuig nga ang yuta wala tugoti sa pagtagamtam sa iyang kapahulayan.

Ang semana nga gipalig-on ni Cristo ang tugon uban sa daghan, maoy usa ka hulagway sa panaglalis sa iyang tugon, sumala sa gihulagway sa duha ka yugto nga may usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw. Kining manalagnong semana gibahin sa krus, nga nagatipolohiya sa selyo sa Dios.

“Unsa ang patik sa buhing Dios, nga ibutang sa mga agtang sa Iyang katawhan? Kini mao ang usa ka timaan nga mabasa sa mga manulonda, apan dili sa mga mata sa tawo; kay ang manulonda sa paglaglag kinahanglan makakita niining timaan sa katubsanan. Ang masinabton nga hunahuna nakakita sa timaan sa krus sa Kalbaryo diha sa mga gisagop nga mga anak nga

lalaki ug mga anak nga babaye sa Ginoo. Ang sala sa paglapas sa balaod sa Dios gikuha na. Sila nagsul-ob sa sapot sa kasal, ug matinumanon ug masaligon sila sa tanang mga sugo sa Dios.” Manuscript Releases, volume 21, 52.

Kadtong semana nagsimbolo sa duha ka mga yugto nga tag-usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig, nga gibahin sa balaod sa Domingo sa 538, (ang timaan sa mapintas nga mananap) diin ang paganismo ug unya ang papalismo mitumban sa balaang puloy-anan ug sa panon. Sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka mga adlaw, si Cristo mihatag sa Iyang pagpamatuod; unya sa laing usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka mga adlaw, si Cristo mihatag sa mao gihapong pagpamatuod pinaagi sa Iyang mga tinun-an. Sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig, si Satanas mihatag sa iyang pagpamatuod pinaagi sa paganismo; ug unya sa laing usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig, si Satanas mihatag sa iyang pagpamatuod pinaagi sa kapapahan.

Ang tugon, nga tungod sa pagkamasupilon sa karaang Israel nahimong “pakigbingkil” sa Dios, mao ang tugon sa Levitico kapitulo baynte-singko, nga naglatid sa pagpahulay sa yuta, ug sa jubileo nga pagasaulogon matag ika-kawhaan ug siyam ka tuig.

Ug ang Ginoo misulti kang Moises didto sa bukid sa Sinai, nga nagaingon: Isulti sa mga anak sa Israel, ug ingna sila: Sa dihang makasulod kamo sa yuta nga akong gihatag kaninyo, nan ang yuta magabantay ug usa ka adlaw nga igpapahulay alang sa Ginoo. Sulod sa unom ka tuig magpugas ka sa imong uma, ug sulod sa unom ka tuig magapul-ong ka sa imong parrasan, ug tigumon mo ang mga bunga niini; apan sa ikapito ka tuig adunay usa ka hingpit nga pahulay alang sa yuta, usa ka adlaw nga igpapahulay alang sa Ginoo: dili ka magpugas sa imong uma, ni magapul-ong sa imong parrasan. Ang moturok sa iyang kaugalingon gikan sa imong ani dili mo pag-ani-on, ni tigumon ang mga ubas sa imong walay pagpul-ong nga kaparrasan; kay kini tuig sa pagpahulay alang sa yuta. Ug ang sabbath sa yuta mahimong pagkaon alang kaninyo; alang kanimo, ug alang sa imong ulipon nga lalaki, ug alang sa imong ulipon nga babaye, ug alang sa imong sinuholang sulugoon, ug alang sa dumuloong nga nagpuyo uban kanimo, ug alang sa imong kahayopan, ug alang sa mga mananap nga anaa sa imong yuta, ang tibook nga abut niini mahimong pagkaon. Ug pagaisipon mo alang kanimo ang pito ka sabbath sa mga tuig, pito ka makapito ka tuig; ug ang gidugayon sa pito ka sabbath sa mga tuig mahimo alang kanimo nga kap-atan ug siyam ka tuig. Unya pasabton mo ang trumpeta sa jubileo sa ikapulo ka adlaw sa ikapitong bulan; sa adlaw sa pagtabon-sa-sala pasabton ninyo ang trumpeta sa tibook ninyong yuta. Ug balaanon ninyo ang ikakalim-an ka tuig, ug imantala ang kagawasan sa tibook yuta ngadto sa tanang mga pumoluyo niini: kini mahimong usa ka jubileo alang kaninyo; ug ang tagsatagsa ka tawo mobalik ngadto sa iyang kaugalingong panulondon, ug ang tagsatagsa ka tawo mobalik ngadto sa iyang pamilya. Ang ikakalim-an ka tuig mahimong jubileo alang kaninyo: dili kamo magpugas, ni mag-ani sa moturok sa iyang kaugalingon niini, ni magtigum sa mga ubas niini gikan sa imong walay pagpul-ong nga kaparrasan. Kay kini mao ang jubileo; kini balaan alang kaninyo: kan-on ninyo ang abut niini gikan sa kapatagan. Sa tuig niining jubileo ang tagsatagsa ka tawo mobalik ngadto sa iyang kaugalingong panulondon. Levitico 25:1–13.

Ang unang yugto sa panagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, sama sa semana diin gipalig-on ni Cristo ang tugon, ug sa upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig, tuwirang nalambigit sa “pito ka mga panahon” sa Levitico kapitulo beinte-singko ug beinte-sais.

Busa hibalo i ug sabta, nga sukad sa paggula sa sugo sa pagpasig-uli ug sa pagtukod pag-usab sa Jerusalem hangtod sa Mesiyas nga Prinsipe may pito ka semana ug kan-uman ug duha ka semana; ang dalan pagatukoron pag-usab, ug ang kuta usab, bisan sa mga panahon sa kalisdanan. Daniel 9:2.

Ang kan-uman ug siyam ka semana nga nagsugod sa 457 BC nagdala kanimo ngadto sa bautismo ni Cristo, ug sa sinugdanan sa semana diin iyang gipamatud-an ang tugon, nga mao ang tugon sa “pakigbingkil” sa Dios. Apan may usa ka semana sa mga semana (kap-atan ug siyam ka tuig) nga gilain gikan sa kan-uman ug siyam ka semana pinaagi sa hugpong sa mga pulong nga “pito ka semana, ug kan-uman ug duha ka semana.” Sugod sa 457 BC, may kap-atan ug siyam ka tuig nga igahatag, usa ka tin-aw nga pakisayran ngadto sa tugon sa Levitico kapitulo baynte singko, ug ngadto sa pagsaulog sa jubileo. Kadtong kap-atan ug siyam ka tuig dili lamang usa ka simbolo sa mga siklo sa jubileo, kondili usab sa Pentecostes, nga mao ang ikakalimangpulong adlaw nga mosunod sa kap-atan ug siyam ka adlaw sa pista sa mga semana.

Ang unang kap-atan ug siyam ka tuig sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, ang upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig, ug ang semana diin ang tugon gipamatud-an, tanan tuwirang nalambigit sa duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig, nga gihulagway ingon nga “pito ka panahon,” diha sa Levitico baynte-sais. Ang matag elemento sa tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig tuwirang nalambigit sa “pito ka panahon” nga gilain ug gisalikway sa Adventismo niadtong 1863. Ang “pito ka panahon” maoy usa ka simbolo sa tugon sa jubileo, ug tungod niini kinahanglan usab mamatikdan nga sa dihang natapos ang duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig niadtong Oktubre 22, 1844, natapos usab niadtong maong adlaw ang duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig, kay si Moises misulat sa Levitico kapitulo baynte-singko:

Ug mag-ihap ka alang kanimo ug pito ka mga sapati sa mga tuig, pito ka makapito ka tuig; ug ang gidugayon sa pito ka mga sapati sa mga tuig maangkon mo nga kap-atan ug siyam ka tuig. Unya ipatuyok mo ang trumpeta sa jubileo sa ikanapulo ka adlaw sa ikapito ka bulan; sa adlaw sa pagpasig-uli sa sala patunogon ninyo ang trumpeta sa tibuok ninyong yuta. Levitico 25:8, 9.

Ang matag usa ka kapanahonan nga matagnaon sulod sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga tuig, tuwirang may kalabutan sa “pito ka mga panahon” sa Levitico beinte-sais, lakip ang adlaw diin natapos ang duruha ka matagnaong kapanahonan. Ang unang kap-atan ug siyam ka mga tuig nagpaila sa buluhaton sa pagtukod pag-usab ug pagpahiuli sa Jerusalem nga pagahingpitan sa dihang manggula ang katawohan sa Dios gikan sa Babilonia. Ang templo nahuman sa wala pa ang ikatulong sugo, maingon nga ang Millerite nga templo nahuman usab sa wala pa miabot ang ikatulong manulonda. Apan human sa 457 BC, “ang dalan” kinahanglan pa nga “matukod pag-usab, ug ang kuta, bisan sa mga panahon sa kalisdanan.” Ingon nga Alpha ug Omega, si Jesus sa kanunay nagapakita sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang, ug human sa Oktubre 22, 1844, ang mga Millerite kinahanglan mohuman sa “ang dalan” ug “ang kuta,” “sa mga panahon sa kalisdanan.”

Gipaila ni Sister White ang literal nga paril sa pagpanalipod nga naglibot sa Jerusalem ingon nga simbolo sa balaod sa Dios, ug diha-diha dayon human sa Oktubre 22, 1844, ang mga matinumanon gidala ngadto sa langitnong santuwaryo ug nakaila sa balaod sa Dios (ang paril). Aron maila ang balaod sa Dios, lakip ang Igpapahulay, ang mga Millerite gidala pagbalik ngadto sa tugon sa karaang Israel. Ang pagpahiuli sa literal nga “dalan,” mao ang pagpahiuli nga natuman sa espirituwal sa dihang ang mga Millerite mibalik ngadto sa “daan nga mga agianan” ni Jeremias. Ang “mga panahon sa kasamok” nga mahitabo sa yugto diin ang paril ug ang dalan pagatukoron, pagatumanon human sa 1844, ug ang Gubat Sibil nga niadto nga panahon nagkaduol na, ug sa dili madugay misugod sulod nianang maong kasaysayan, nagrepresentar niadtong mga panahon sa kasamok.

Kon sila matinumanon, makaabot unta sila sa simbolikong ikalimampung tuig sa jubileo (diin ang mga ulipon pagabuhian), nga gilarawan usab sa ikalimampung adlaw sa Pentecostes (diin ang mensahe sa kagawasan moadto sa tibuok kalibotan). Apan human sa 1844 kadaghanan misupak sa kahayag sa Igpapahulay, ug niadtong 1863, gisalikway usab nila ang mensahe ni Moises (ang “pito ka mga panahon”), nga gihatod ngadto kanila ni Elias (William Miller.) Sa laing pagkasulti, mitalikod sila gikan sa “dalan” (ang karaang mga alagianan) nga ila unta nga pasig-uli-on ug lakwan.

Si Jesus kanunayng naghulagway sa katapusan pinaagi sa sinugdanan, ug sa dihang ang sambingay sa napulo ka mga ulay pagausbong sa katapusang mga adlaw, ang buhat sa pagpahiuli sa Jerusalem pagatumanon na usab. Ang “dalan ug paril” pagatukoron sa “malisod nga mga panahon.” Karon nagasulod na kita nianang malisod nga mga panahon. Ang Oktubre 22, 1844, nagatipo sa hapit na moabut nga balaod sa Domingo, busa sa dihang moabut ang “takna sa dakong linog,” sa Pinadayag onse, ang dalan ug paril pagatukoron sa malisod nga mga panahon. Karon atong ilhon kining malisod nga mga panahon ingon nga mao ang “kapungot sa mga nasod” nga namugna sa nagakagrang pakiggubat sa Islam.

Samtang nagpasabot siya kon unsa ang kaniadto nang nasulat mahitungod sa usa ka “panahon sa kagul-anan,” mihatag siya ug usa ka pagpasabot nga natala sa basahon nga Early Writings.

“1. Sa panid 33 gihatag ang mosunod: ‘Nakita ko nga ang balaang Igpapahulay mao, ug mamahimo, ang nagbahin nga kuta tali sa matuod nga Israel sa Dios ug sa mga dili magtutuo; ug nga ang Igpapahulay mao ang dakong pangutana aron mahiusa ang mga kasingkasing sa hinigugmang, nagpaabot nga mga balaan sa Dios. Nakita ko nga ang Dios adunay mga anak nga wala makakita ug wala magbantay sa Igpapahulay. Wala nila isalikway ang kahayag mahitungod niini. Ug sa sinugdanan sa panahon sa kagul-anan, napuno kami sa Espiritu Santo sa among paglakaw aron iwali ang Igpapahulay sa labi pang bug-os.’”

“Kining panan-awon gihatag niadtong 1847 sa diha nga diyutay pa kaayo sa mga igsoon nga Adventista ang nagbantay sa Igpapahulay, ug niining pipila, diyutay ra ang nagtuo nga ang pagtuman niini may igo nga kamahinungdanon aron magbutang ug linya tali sa katawhan sa Dios ug sa mga dili magtotoo. Karon ang katumanan nianang panan-awon nagsugod na sa makita. ‘Ang sinugdanan niadtong panahon sa kasamok,’ nga gihisgotan dinhi, wala magtumong sa panahon nga ang mga hampak magsugod na sa ibubo, kondili sa usa ka mubo

nga panahon sa dili pa kini igabubo, samtang si Cristo anaa sa santuwaryo. Niadtong panahona, samtang ang buluhaton sa kaluwasan nagakasinati sa iyang panapos, ang kasamok moabot sa yuta, ug ang mga nasod masuko, apan pagapugngan aron dili mapugngan ang buluhaton sa ikatulong manulonda. Niadtong panahona ang ‘ulahing ulan,’ o makapabag-o gikan sa presensya sa Ginoo, moabot aron sa paghatag ug gahum sa makusog nga tingog sa ikatulong manulonda, ug sa pag-andam sa mga balaan sa pagtindog sa panahon nga ang pito ka ulahing mga hampak igaibubo na.” Early Writings, 85.

Adunay “mubo nga panahon,” nga mag-una sa pagsira sa panahon sa probasyon, diin “ang mga nasod masuko, apan pugngan pa.” Sa maong higayon moabot usab “ang ulahing ulan.” Ang “kapungot sa mga nasod” maoy usa ka simbolo nga giila diha sa Pinadayag kapitulo onse.

Ug ang mga nasod nangasuko, ug miabut ang imong kapungot, ug ang panahon sa mga minatay, aron sila pagahukman, ug aron ihatag mo ang ganti ngadto sa imong mga ulipon nga mga propeta, ug ngadto sa mga balaan, ug kanila nga may kahadlok sa imong ngalan, gagmay ug dagku; ug aron laglagon mo sila nga nagalaglag sa yuta. Pinadayag 11:18.

Si Sister White naghatag ug komento bahin niini nga bersikulo.

“Nakita ko nga ang kasuko sa mga nasod, ang kapungot sa Dios, ug ang panahon sa paghukom sa mga patay lahi ug tin-aw nga managkalain, ang usa nagsunod sa usa; nakita ko usab nga si Michael wala pa motindog, ug nga ang panahon sa kasakit, nga sama niana wala gayud sukad, wala pa magsugod. Ang mga nasod karon nagakasuko, apan sa dihang ang atong Labawng Sacerdote mahuman na sa Iyang buluhaton diha sa santuwaryo, motindog Siya, isul-ob ang mga bisti sa panimalos, ug unya ang pito ka ulahing mga hampak igabubo na.”

“Nakita ko nga nga pugngan sa upat ka mga anghel ang upat ka mga hangin hangtod mahuman ang buluhaton ni Jesus diha sa santuwaryo, ug unya moabut ang pito ka katapusang mga hampak.” Early Writings, 36.

Ang “kasuko sa mga nasod” mahitabo diha-diha sa wala pa ang pagtapos sa probation, kay gisundan kini sa “kapungot sa Dios.” Ang “kapungot sa Dios” mahitabo sa dihang matapos ang probation, ug ang “panahon sa paghukom sa mga minatay” nagpasabot sa usa ka paghukom nga mahitabo sulod sa milenyo, ug dili nagpasabot sa paghukom sa mga minatay nga nagsugod niadtong 1844.

Ug nakita ko ang usa ka manulonda nga mikunsad gikan sa langit, nga may yawe sa bung-aw nga walay kinutoban ug usa ka dakung talikala sa iyang kamot. Ug gidakop niya ang dragon, ang karaang halas, nga mao ang Yawa ug si Satanas, ug gigapos niya siya sulod sa usa ka libo ka tuig, Ug gilabay niya siya ngadto sa bung-aw nga walay kinutoban, ug gitakpan siya didto, ug gibutangan siyag timri sa ibabaw niya, aron dili na niya limbongan ang mga nasod hangtod nga matuman ang usa ka libo ka tuig: ug human niana kinahanglan nga pagabuhian siya sa makadiyot. Ug nakita ko ang mga trono, ug may nanglingkod sa ibabaw niini, ug gihatag kanila ang paghukom: ug nakita ko ang mga kalag niadtong mga gipunggotan ug ulo tungod sa pagpamatuod ni Jesus, ug tungod sa pulong sa Dios, ug sa mga wala mosimba sa mapintas nga mananap, ni sa iyang larawan, ni modawat sa iyang timaan sa ilang mga agtang, o sa ilang mga

kamot; ug nangabuhi sila ug naghari uban kang Cristo sulod sa usa ka libo ka tuig. Pinadayag 20:1-4.

Ang paghukom nga “gihatag ngadto” sa mga balaan nagpakita nga sila maoy magahukom sa mga daotan panahon sa milenyong, dili nga sila pagahukman.

“Sulod sa usa ka libo ka tuig tali sa nahaunang pagkabanhaw ug sa ikaduhang pagkabanhaw mahitabo ang paghukom sa mga daotan. Ang apostol nga si Pablo nagtudlo niini nga paghukom ingon nga usa ka hitabo nga mosunod sa ikaduhang pag-anhi. ‘Ayaw paghukom sa bisan unsa sa dili pa ang panahon, hangtud nga moanhi ang Ginoo, nga siya usab magapadayag sa mga tinago sa kangitngit, ug magapadayag sa mga tinguha sa mga kasingkasing.’ 1 Corinto 4:5. Gipahayag ni Daniel nga sa pag-abot sa Karaan sa mga Adlaw, ‘ang paghukom gihatag ngadto sa mga balaan sa Hataas Uyamut.’ Daniel 7:22. Niining panahona ang mga matarung magahari ingon nga mga hari ug mga saserdote ngadto sa Dios. Si Juan sa Pinadayag nagaingon: ‘Nakita ko ang mga trono, ug nanglingkod sila sa ibabaw niini, ug ang paghukom gihatag ngadto kanila.’ ‘Sila mamahimong mga saserdote sa Dios ug ni Cristo, ug magahari uban Kaniya sulod sa usa ka libo ka tuig.’ Pinadayag 20:4, 6. Niini nga panahon, sumala sa gitagna ni Pablo, ‘ang mga balaan magahukom sa kalibutan.’ 1 Corinto 6:2. Diha sa pakighiusa kang Cristo ilang hukman ang mga daotan, nga itandi ang ilang mga binuhatan sa basahon sa balaod, ang Biblia, ug pagahukman ang matag kahimtang sumala sa mga binuhatan nga nahimo diha sa lawas. Unya ang bahin nga pag-antuson sa mga daotan pagatimbangon sumala sa ilang mga buhat; ug kini isulat batok sa ilang mga ngalan sa basahon sa kamatayon.”

“Si Satanas usab ug ang daotang mga anghel pagahukman ni Cristo ug sa Iyang katawhan. Miingon si Pablo: ‘Wala ba kamo mahibalo nga kita magahukom sa mga anghel?’ Bersikulo 3. Ug si Judas nagpahayag nga ‘ang mga anghel nga wala magbantay sa ilang unang kahimtang, kondili mibiya sa ilang kaugalingong puloy-anan, Iyang gitagana diha sa walay katapusang mga talikala ilalom sa kangitngit ngadto sa paghukom sa dakong adlaw.’ Judas 6.”

“Sa pagtapos sa usa ka libo ka tuig mahitabo ang ikaduhang pagkabanhaw. Unya ang mga daotan pagabangonon gikan sa mga patay ug motungha sa atubangan sa Dios alang sa pagtuman sa ‘nahisulat nga hukom.’ Busa ang tigpadayag, human sa paghulagway sa pagkabanhaw sa mga matarung, nagaingon: ‘Apan ang nangabilin sa mga patay wala mabuhi pag-usab hangtud nga natapos ang usa ka libo ka tuig.’ Pinadayag 20:5. Ug si Isaias nagpahayag, mahatungod sa mga daotan: ‘Ug sila pagatigumon, maingon sa mga binilanggo nga pagatigumon sa gahong, ug pagasirhan didto sa bilanggoan, ug human sa daghang mga adlaw sila pagaduawon.’ Isaias 24:22.” The Great Controversy, 660, 661.

Busa, dayag nga ang “pagpasuko sa mga nasod” nagpasabot sa “mga panahon sa kagul-anan” nga moabut sa kalibotan sa dili pa matapos ang panahon sa grasya, ug nga sa dihang “masuko ang mga nasod,” sa mao usab nga higayon sila “gipugngan.”

“Nakita ko nga ang kasuko sa mga nasod, ang kapungot sa Dios, ug ang panahon sa paghukom sa mga patay, managlahing ug managlahi gayud, nga ang usa nagsunod sa usa.” Early Writings, 36.

Sa panahon nga “ang mga nasod nangasuko,” ang ulahing ulan nagsugod sa pag-ulan.

“Nianang panahona, samtang ang buluhaton sa kaluwasan nagakahuman na, moabut ang kagulan sa yuta, ug ang mga nasud masuko, apan pugngan aron dili mapugngan ang buluhaton sa ikatulong manulonda. Nianang panahona ang ‘ulahing ulan,’ o pagpabag-o gikan sa atubangan sa Ginoo, moabut aron pagahatagan ug gahum ang makusog nga tingog sa ikatulong manulonda, ug andamon ang mga balaan sa pagbarug sa panahon nga ang pito ka ulahing hampak igaula.” Early Writings, 85.

Adunay usa ka punto sa panahon nga ang “mga nasod nangasuko,” apan sa samang higayon “gipugngan” sila. Unya niana nga panahon si Cristo motukod sa Iyang gingharian sa himaya, kay Iyang tukoron ang Iyang gingharian sa panahon sa ulahing ulan.

“Ang ulahing ulan moabot ibabaw sa mga putli—unya silang tanan makadawat niini sama sa kaniadto.

“Sa diha nga buhian na sa upat ka mga manulonda, si Cristo magatukod sa Iyang gingharian. Walay makadawat sa ulahing ulan gawas niadtong nagabuhat sa tanan nilang mahimo.” Spalding and Magan, 3.

Ang duha ka miaging mga pahayag gikan sa Early Writings nagpaila nga sa dihang ang mga nasud masuko, ug sa samang higayon “ginapugngan,” ang upat ka mga manulonda nagapugong sa upat ka mga hangin. Busa, ang pagkasuko sa mga nasud gihulagway ingon nga mao ang “upat ka mga hangin.” Iyang namatikdan usab nga sa panahong ang upat ka mga manulonda nagapugong sa masinukong mga nasud, moabot ang ulahing ulan. Ang yugto sa panahon nga nagsugod sa dihang moabot ang ulahing ulan, nga mao usab ang panahon sa dihang ang mga nasud masuko, apan ginapugngan, nagapadayon hangtod nga motindog si Michael ug ang tawhanong panahon sa pagsulay mosira. Kana nga yugto sa panahon mao ang yugto sa dihang ang kaluwasan nagasirado, ug busa nagrepresentar sa ulahing buluhaton ni Cristo sa Labing Balaang Dapit, nga giila ingon nga yugto sa panahon sa dihang Iyang ginapapas ang mga sala sa mga tawo o ang ilang mga ngalan gikan sa mga basahon sa paghukom. Kana nga yugto sa panahon, sa dihang ang mga manulonda nagapugong sa upat ka mga hangin, mao ang panahon sa pagtimri sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo.

Ang Islam sa ikatulong Pagkaalaot mao ang gahum nga “nakapasuko sa mga nasud,” ug ang ikatulong Pagkaalaot miabot niadtong Septiyembre 11, 2001, apan ang Islam dihiha “gipugngan.” Ang “hangin sa sidlakan” usa ka simbolo sa Islam, ug giila ni Isaias ang “hangin sa sidlakan” ingon nga “makusog nga hangin,” nga “gipahunong” sa Dios (gipugngan). Ang pakiggubat sa Islam sa makadaghan gihulagway ingon nga usa ka babaye nga nagbati, kay kini usa ka nagkasamot nga pakiggubat nga nagsugod niadtong Septiyembre 11, 2001, sa dihang ang gamhanang manolunda sa Pinadayag napulog-walo mikunsad, ingon sa gimarkahan sa pagpukan sa dagkong mga tinukod sa Dakbayan sa New York.

“Karon miabot ba ang pulong nga akong gipahayag nga ang New York pagawalison sa usa ka higanteng balud? Kini wala ko gayud isulti. Akong giingon, samtang nagtan-aw ako sa dagkong mga bilding nga nagkatukod didto, panapaw sa panapaw, ‘Pagkakilabutan nga mga talan-awon ang mahitabo sa dihang ang Ginoo motindog aron sa makalilisang nga pag-uyog sa

yuta! Unya matuman ang mga pulong sa Pinadayag 18:1–3.’ Ang tibuok ikanapulog-walo nga kapitulo sa Pinadayag maoy usa ka pasidaan mahitungod sa nagaabot sa kalibotan. Apan wala akoy piho nga kahayag mahitungod sa moabot sa New York, gawas lamang nga nahibalo ako nga moabot ang usa ka adlaw nga ang dagkong mga bilding didto igatumpag pinaagi sa pagtuyok ug pagbaliskad sa gahum sa Dios. Gikan sa kahayag nga gihatag kanako, nahibalo ako nga anaa ang kalaglagan sa kalibotan. Usa ka pulong gikan sa Ginoo, usa ka paghikap sa Iyang gamhanang gahum, ug kining dagkong mga estruktura mangapukan. Mangahitabo ang mga talan-awon nga ang ilang kahadlok dili nato mahandom.” Review and Herald, Hulyo 5, 1906.

Sa mga tsart sa 1843 ug 1850, ang Islam gihulagway ingon nga “mga kabayong panggubat.” Sa kapitulo nuwebe sa Pinadayag, diin gipadayag ang Islam sa nahaunang ug ikaduhang Kasilag, ang kinaiya sa Islam mailhan pinaagi sa ngalan sa hari sa Islam.

Ug dihay hari ibabaw kanila, nga mao ang manulonda sa kahiladman nga walay kinutoban, kansang ngalan sa pinulongang Hebreo mao si Abaddon, apan sa pinulongang Griyego ang iyang ngalan mao si Apollyon. Pinadayag 9:11.

Ang bersikulo, nga mao ang kapitulo NUEBE, ug ang bersikulo ONSE, sa paaging profetiko nagpaila nga bisan kini girepresentahan diha sa Daang Tugon (ang Hebreohanon) o sa Bag-ong Tugon (ang Grego), ang kinaiya sa Islam mao si Abaddon o Apollyon. Ang duha ka ngalan nagkahulogan ug “kalaglagan ug kamatayon”.

“Ang mga manulunda nagkupert sa upat ka mga hangin, nga gihulagway ingon sa usa ka masuk-anong kabayo nga nagtinguha sa pagbuhi ug pagdagan ibabaw sa nawong sa tibuok yuta, nga nagdala ug kalaglagan ug kamatayon diha sa iyang alagianan.” Manuscript Releases, bolyum 20, 217.

Ang upat ka hangin mao ang mabangis nga kabayo sa panagna sa Biblia, nga naningkamot sa pagbuhi sa kaugalingon. Usa sa mga kinaiyang propetiko sa mabangis nga kabayo mao nga kini gipugngan, apan naningkamot kini sa pagbuhi sa kaugalingon ug sa pagdala ug “kalaglagan ug kamatayon” sa tibuok kalibotan.

Padayon natong hisgutan kining mga hilisgutan sa sunod nga artikulo.

“O nga unta nga ang katawohan sa Dios adunay pagbati sa nagkaduol nga kalaglagan sa linibo ka mga siyudad, nga karon hapit na gitugyan ngadto sa pagsimba sa mga diosdios! Apan daghan niadtong angay unta magamantala sa kamatuoran mao hinoon ang nagaakusar ug nagahukom sa ilang mga igsoon. Sa diha nga ang makakabig nga gahum sa Dios moabut ibabaw sa mga hunahuna, may mahitabo nga tino ug dayag nga kausaban. Ang mga tawo wala nay tinguha sa pagsaway ug paggun-ob. Dili na sila mobarog sa maong kahintang nga makababag sa kahayag sa pagsidlak ngadto sa kalibotan. Ang ilang pagsaway, ang ilang pag-akusar, mohunong. Ang mga gahum sa kaaway nagatigum na alang sa gubat. Ang mabangis nga mga panagbangi ania sa atong atubangan. Panaghugpong kamo, akong mga igsoon nga lalaki ug mga igsoon nga babaye, panaghugpong kamo. Magpahugpong kamo kang Cristo. ‘Ayaw kamo pag-ingon, Usa ka panagkatigum,... ni mahadlok kamo sa ilang

gikahadlok, ni mangahadlok kamo. Balaana ninyo ang Ginoo sa mga panon siya gayud; ug siya maoy himoa ninyong kahadlok, ug siya maoy himoa ninyong kalisang. Ug siya mahimong usa ka balaang puloy-anan; apan mahimong bato nga kapangdolan ug bato nga kapangdolan sa duha ka balay sa Israel, usa ka lit-ag ug usa ka pukot sa mga pumoluyo sa Jerusalem. Ug daghan kanila ang manghipangdol, ug mangapukan, ug mabunggo, ug mabitik, ug madakpan.’

“Ang kalibotan usa ka teatro. Ang mga artista, ang iyang mga lumulupyo, nangandam sa pagdula sa ilang bahin sa katapusang dakong drama. Ang Dios wala na matagda. Sa dagkong panon sa katawhan walay panaghiusa, gawas lamang sa dihang ang mga tawo maghiusa aron tumanon ang ilang hakog nga mga katuyoan. Ang Dios nagatan-aw. Ang iyang mga katuyoan mahitungod sa iyang mga masinupakon nga sakop pagatumanon gayud. Ang kalibotan wala itugyan ngadto sa mga kamot sa mga tawo, bisan pa nga gitugotan sa Dios ang mga elemento sa kalibog ug kagubot sa pagmando sulod sa usa ka panahon. Usa ka gahum gikan sa ilalom nagalihok aron mapahinabo ang katapusang dagkong mga talan-awon sa drama,—si Satanas nga moanhi ingon nga si Cristo, ug magabuhat uban sa tanang paglimbong sa pagkadili-matarong diha kanila nga nagabugkos sa ilang kaugalingon sa mga tago nga kapunongan. Kadtong nagapasakop sa kahingawa sa pagpakig-alyansa nagapatuman sa mga laraw sa kaaway. Ang hinungdan pagasundan sa epekto.”

“Ang paglapas hapit na miabut sa kinatumyan niini. Ang kalibotan napuno sa kalibog, ug ang usa ka dakung kalisang sa dili madugay moabut ibabaw sa mga tawo. Ang katapusan haduol na kaayo. Kita nga nakaila sa kamatuoran angay nang mag-andam alang sa unsay sa dili madugay moabut sa kalibotan ingon nga usa ka makapabug-at nga kalit nga hitabo.” Review and Herald, September 10, 1903.